

Butlletí del Sindicat de Metges de Catalunya

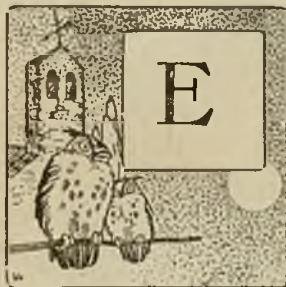
GENER DE 1927 :: ANY VIII :: NUM. 77

Direcció i administració: Consell de Cent, 331, 1.er - BARCELONA

¡Any nou, vida vella!

per

H. PUIG I SAIS

N saludar a tots els companys amb motiu del començament de l'any nou, no puc deixar d'expressar el desig de què sigui molt feliç per a ells i per al Sindicat.

En parlar de l'any que comença, és impossible deixar de pensar en el que acaba i de fer un balanç, per ràpid i concret que sigui, del seu desenvolupament. Nosaltres no tenim motius per estar gaire contents dels esdeveniments de l'any que s'acaba. Per nosaltres ha estat un any de contrarietats. Al Sindicat li ha costat un tros dels més preats del seu programa. Ens serà, doncs, poc agradable el seu record.

En aquest món, però, tot té els seus inconvenients i els seus avantatges. Nosaltres, és veritat que de l'any 26 en sortim mutilats, mes hem de tenir en compte que en les lluites i contrarietats els esperits forts se trempen.

Els homes de climes extrems no hi ha pas dubte que són més forts, més tenaços i més constants que els de climes temperats, mercès a la lluita que tota la vida han de sostenir amb els elements, ço que els entrena per a tota mena de lluites, entrenament que de generació en generació els ha fet tal com són.

Nosaltres hem d'esperar, doncs, i desitjar, que les contrarietats d l'any passat lluny de fer-nos defallir l'esperit, ens el tremparan i encoratjaran per a furgar per altres indrets que no ens estiguin vedats, com de fet ha succeït ja amb la creació de noves institucions. És tan immens el nostre programa, fins retallat i tot!

Per altra part, nosaltres, posada la mà sobre el cor, feta la vista sobre el passat i el seny sobre la nostra consciència, restem tranquils, no podem acusar-nos de res dolent; podem haver-nos errat com a homes fallibles que som, però sempre hem obrat de bona fe; se'ns ha perseguit per recels no per greus mancaments que ens obliguin a un canvi radical de conducta. Doncs, a la dita habitual de "Any nou, vida nova", nosaltres no podem menys d'oposar aquesta vegada referint-nos, naturalment, més a l'esperit i a la conducta que a la pràctica: "Any nou, vida vella".